

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul III, nr. 724

Simbătă, 20 iunie 1970

4 pagini 30 bani

Încheierea vizitei președintelui Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU, în Franța

Trimiși speciali Agerpres trans-

mit:
Ultima etapă a vizitei președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, în Franța, a fost, după cum se știe, orașul Lyon, unde seful statului român împreună cu soția, Elena Ceaușescu, și persoanele oficiale care îl însoțesc, au sosit joi seara, după o călătorie în sudul Franței.

Orașul, care se mândrește a avea, dintre orașele franceze, cele mai ample, mai vechi și mai profunde relații de prietenie cu România, a dat primirii oficiale făcute sefului statului nostru caracterul unei sincere și călduroase manifestări de prietenie, dragoste și respect pentru țara și poporul român.

Ziarele lyoneze oglindesc, începând din prima pagină, în ample reportaje bogat ilustrate, manifestările care au avut loc joi.

Ziarul „Le Progres” acordă reportajelor vizitei cel mai important loc în pagina întâi și o pagină întreagă în interior. Pe spații largi este prezentată vizita președintelui Consiliului de Stat și în „Dernière heure lyonnaise”. Pe lângă manifestările locale, care acoperă o pagină de ziar, un reportaj este consacrat vizitei în Provence. În „L'Echo”, un amplu reportaj și numeroase imagini fotografice prezintă vizita președintelui Nicolae Ceaușescu cu acest titlu pe cinci coloane: „Domnul Ceaușescu a spus primulul din Lyon: Orașul dumneavoastră are un loc de primă importanță în cadrul relațiilor dintre Franța și România”. Acest titlu exprimă mândria lyonezilor, bucuria lor, dorința lor de a da cit mai multă strălucire vizitei pe care o face în orașul lor un oaspete stimat și iubit.

Multumind pentru cuvintele ce i-au fost adresate, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a subliniat caracterul pozitiv și fructuos al vizitei și al convorbirilor pe care le-a purtat în Franța. Relevind, totodată, progresele înregistrate în colaborarea între Delle Alsthom și întreprinderile românești, președintele Nicolae Ceaușescu și-a exprimat convingerea și speranța că după această vizită relațiile de cooperare și colaborare dintre România și Franța vor cunoaște o dezvoltare și mai mare, în interesul celor două țări.

Au fost vizitate, în continuare, principalele sectoare ale uzinelor, atelierele de montaj, laboratoarele, stațiunile de experimentare. Gazetele au prezentat președintele Ceaușescu cîteva experiențe cu cele mai noi realizări în domeniul electrotehnicii obținute de lucrătorii de la Delle Alsthom.

De-a lungul întregului parcurs prin incinta uzinelor, muncitorii de la Delle Alsthom s-au adunat în grupuri compacte, au aplaudat și au primit cu multă căldură pe seful statului român; manifestări de căldă simpatie au avut loc în toate atelierele, în laboratoarele și stațiunile de experimentare vizitate.

Președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, au strins cu căldură minile muncitorilor care le-au făcut o primire deosebit de entuziastă.

În ropotele de aplauze ale lucrătorilor de la Delle Alsthom, președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, au rămas bun de la gazde.

La prinz, președintele Consiliului de Stat și soția sa au participat la un dejun oferit în onoarea lor la Palatul prefecturii Rhonului.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială.

*
Ultimele momente ale vizitei sefului statului român la Lyon au oferit din nou lyonezilor prilejul să-și exprime stima și

simpatia lor față de înaltul oaspete. Numeroși trecători se opresc la trecerea cortegiului prezidențial în drumul spre aeroport, de-a lungul monumentalilor bulevarde ale orașului, fac semne prietenoși de salut.

La aeroportul Lyon-Bron unde pe înalte catarge flutură tricolorele celor două țări, președintele statului român este salutată cu onoruri militare, răsună apoi imnul de stat al țării noastre. Înaltii oaspeți români sînt conduși la scara avionului de persoanele oficiale franceze care l-au însoțit în provincie, de notabilitățile lyonului. Președintele Nicolae Ceaușescu își ia cu căldură rămas bun de la ministrul François Xavier Ortoli, de la ambasadorul Franței în România, de la prefectul de Rhone-Alpes, de la primarul orașului și de la ceilalți reprezentanți ai lyonului.

Sînt de față Constantin Filan, ambasadorul României la Paris, precum și membri ai Ambasadei.

La ora 15.30, avionul prezidențial a decolat, îndreptându-se spre patrie, fiind însoțit pînă la graniță, sub cerul azuriu al Franței, de o formație de onoare a aviației militare franceze.

Înainte de a se urca la bordul avionului, care avea să-l ducă în patrie, președintele Consiliului de Stat a fost solicitat de numeroși ziaristi să dea o scurtă declarație în legătură cu vizita sa în Franța. Președintele român a spus:

„Sîntem în ultima zi a vizitei făcute în frumoasa dv. patrie. Aș vrea să exprim încă o dată mulțumiri președintelui Pompidou pentru prilejul pe care ni l-a oferit de a cunoaște munca și viața poporului francez. Vizita și discuțiile avute cu președintele Pompidou au fost deosebit de rodnice. Ne întorcem acasă cu impresii plăcute despre Franța și poporul francez. Consider că prietenia dintre Franța și România va cunoaște

(Continuare în pag. a IV-a)

La Uzinele Delle Alsthom

Ultima zi a vizitei oficiale pe care președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și soția sa, Elena Ceaușescu, au întreprins-o în Franța, a fost consacrată cunoașterii directe a realizărilor Uzinelor Delle Alsthom, cu care întreprinderi de resort din țara noastră întrețin multiple legături de cooperare.

Specializată în construcția aparatelor de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune și puteri mari de scurtcircuit, societatea Delle Alsthom asigură jumătate din producția Franței și aproape două treimi din exporturile acesteia de aparatură de deconectare și de protecție a rețelilor pînă la tensiunea de 750 kv — cea mai înaltă folosită în prezent în lume. Uzinele din Villeurbanne se întind, singure, pe o suprafață de 80.000 mp, dintre care 60.000 mp, acoperiți, și produc anual peste 5.000 tone materiale electrice de cea mai înaltă tehnicitate.

La sosire, înaltii oaspeți români și persoanele oficiale care îi însoțesc au fost întâmpinați de dl. Guyot, directorul general al Întreprinderilor Delle Alsthom, și de primarul suburbiei Villeurbanne.

Pe alea principală de la intrarea în întreprindere, în întâmpinarea sefului statului român au venit Raymond Pelletier, administrator — director general al Companiei generale de electricitate, și Pierre Ferrand, director delegat al Uzinelor Delle Alsthom.

În saloanul de recepție al întreprinderilor, Raymond Pelletier, Pierre Ferrand, Alfred Guyot și un reprezentant al muncitorilor de la Uzinele Delle Alsthom au rostit scurte alocuțiuni, în care, după ce au urat bun venit președintelui Nicolae Ceaușescu și soției sale, au făcut o trecere în revistă a bunelor și multiploilor relații de cooperare care există între această firmă și întreprinderi din țara noastră.

*
Ultimele momente ale vizitei sefului statului român la Lyon au oferit din nou lyonezilor prilejul să-și exprime stima și

Secvență din secția gravură a fabricii „Sticla” Avrig

Pagini din cronica acestor zile

neputință! Doar nu se mai vede nici o urmă!

*
Da, căldorile! Urmele dure, adînci au început să se ștergă, desigur, săpînile care ne despart de acele zile de grea încercare le pot număra pe degetele unei singure minți! Acum le mai regăsești poate în unele colțuri mai ne-

milos lovite și cu siguranță în sulețele și înimile oamenilor, hrîndind neostoiia lor dăruie, eroicele lor eforturi. Pentru că bădălia cu apele i-a urmat alina mai aprigă, mai lungă: bădălia cu timpul; cu timpul ce

și 2,06 milioane la producția marfă. Și toate acestea, într-un moment cînd uriașul mecanism al uzinei, potrivit spuselor oamenilor, funcționa cu mai multă precizie ca oricînd: în numai 4 luni fusese depășit angajamentul anual de suplimentare a producției globale!

Dar oamenii au pornit din nou, cu tenacitate, munca. Zilele grele ale refacerii... Secția formoxal a fost cel mai crunt lovită. „O priveam cu năduș și durere după ce apele s-au strecurat din ea — ne spune chieva. Și ne gîndeam că nu va mai intra, citu-i soarele, în funcțiune”. Și totuși a intrat și încă într-un timp record. Pentru că primelor clipe, cînd mulți au fost încercați de dezastre și de curajare, le-au urmat ceasurile nesfîrșite de muncă eroică, ajutoarele (tovarășilor de

(Continuare în pag. a II-a)
EMIL DAVID

Pentru recoita acestui an

PRIN FOLOSIREA FIECĂREI ORE PRIELNICE — trebuie făcut tot ce este posibil!

În multe zone ale județului au început să cadă din nou averse de ploaie care îngreunează și mai mult desfășurarea lucrărilor agricole de sezon. Este cu altă mai necesar să se folosească cu maximum de eficiență ferestrele bune de lucru în cîmp la pregătirea solului, executarea însămînțărilor, îngrijirea culturilor și recoltarea furajelor. Oamenii muncii de pe ogoarele județului sînt conștienți de importanța capitală a acestor lucrări și se străduiesc să le execute, uneori în condiții deosebit de grele. Și totul ar decurge bine dacă, pe alocuri, n-ar exista și unele deficiențe care estompează avîntul oamenilor. Iată, de altfel, constatările făcute joi prin cîteva unități.

200 lucrători cu vermorele — 100 hectare pe zi

Lucrătorii din fermele Întreprinderii agricole de stat Axente Sever, în frunte cu comunistii, s-au angajat să livreze în acest an, suplimentar, la fondul de stat importante cantități de produse agroalimentare. Pentru realizarea acestui obiectiv ei depun în prezent o activitate deosebită la executarea lucrărilor de sezon. Întreaga atenție este acordată întreținerii culturilor. Pînă joi, în această unitate pe 21 ha s'au furajeră a fost prăsită de două ori. Pe cele 213 ha cu porumb pentru boabe și 165 ha cu porumb pentru siloz s-a executat sapa rotativă, iar prăsitul manual pe 200 ha. Întreaga suprafață a fost erbicidată. Lanurile de porumb

sînt curate și se dezvoltă bine, promitînd o recoltă bogată.

Sus, pe coastele dealurilor, acolo unde se pregătesc mărgelele și aroma vinului de Axente Sever, 200 de lucrători din fermele viticole, cu vermorele și atomizoare, execută stropitul III, contra manel, pe cele 550 ha cu viță de vie pe rod. Ei acordă o mare atenție acestei lucrări, realizînd zilnic stropitul pe 100 ha.

Printre ploii

Inginerul șef al cooperativei agricole de producție de la Arpașu de Jos, Constantin Mircea, ne spune că aproape de fiecare dată cînd cooperatorii au ieșit în cîmp la semănat sau la întreținerea culturilor, ploile i-au întors din drum. Totuși, folosind fiecare oră prielnică, ei au reușit să însămînțească și să reînnoșmînteze în ultimele zile mari suprafețe. Mecanizatorii au executat arături și discurări pe încă 50 ha în lunca Olteului pentru a fi însămînțate. Mai sînt de semănat peste 80 ha cu porumb și 18 ha cu in, lucrări care în maximum 3-4 zile se vor încheia. Din cele 170 ha cu cartofi s-au plantat 164. Specialiștii unității ne relatează că nu va rămîne nici o palmă de pămînt necultivată.

Celelalte forțe au fost antrenate la îngrijirea culturilor. S-a executat prima prășită manuală și mecanică pe 85 ha cu porumb și 150 ha cu cartofi. Pentru stimularea dezvoltării plantelor, pe întreaga suprafață cu porumb pentru boabe se aplică suplimentar cîte 100 kg îngrășăminte chimice la hectar. În grădina de legume, pe cele 10 ha culturile au fost complet distruse de inundații. Se lucrează și în acest sector pentru reînnoșmîntarea suprafețelor. Pînă joi au fost semănat un ha cu fasole verde, un ha cu castraveți și o jumătate de ha cu ceapă.

Cuvinte de laudă pentru mecanizatori...

Suprafețele care au mai rămas de semănat la cooperativa agricolă de producție din Birghis vor fi realizate în cel mult două zile bune de lucru, fiind vorba de numai 30 ha cu porumb, 20 ha cu sfeclă de zahăr și 15 ha cu cartofi. Mecanizatorii din secția I.M.A., care au avut o deosebită contribuție la efectuarea lucrărilor agricole, sînt prezenți zi de zi,

(Continuare în pag. a II-a)

R. FUR

Declarația româno-franceză

La invitația președintelui Republicii Franceze, Georges Pompidou, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, a făcut o vizită oficială în Franța, între 15 și 19 iunie 1970.

În cursul șederii în Franța, președintele Nicolae Ceaușescu și persoanele oficiale care l-au însoțit au vizitat obiective industriale și agricole, monumente istorice și asezăminte social-culturale din Paris, Versailles, Toulouse, Nîmes, Lyon, regiunile vâii Rhonului și Languedoc. Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a avut, astfel, prilejul să ia contact cu realitățile franceze în domeniile economic, social și cultural.

Înaltilor oaspeți români li s-a făcut pretutindeni o primire călduroasă, expresie a relațiilor de prietenie tradițională între România și Franța și a sentimentelor de prețuire și stimă reciprocă de care sînt animate cele două popoare.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Franceze au purtat convorbiri, la care, din partea română, au participat: Ilie Verdet, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Gheorghe Cioară, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, Constantin Filan, ambasadorul Republicii Socialiste România în Franța.

Din partea franceză, au participat: Jacques Chaban-Delmas, primul ministru, Maurice Schumann, ministrul afacerilor externe, Valéry Giscard d'Estaing, ministrul

economiei și finanțelor, François Ortoli, ministrul dezvoltării industriale și științifice, Jean de Lipkowski, secretar de stat al afacerilor externe, Pierre Pelen, ambasadorul Franței în Republica Socialistă România.

Convorbirile s-au desfășurat în atmosfera de prietenie caracteristică relațiilor dintre cele două țări. Ele s-au referit la dezvoltarea relațiilor româno-franceze, precum și la principalele probleme internaționale.

Trecînd în revistă stadiul relațiilor româno-franceze, președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Georges Pompidou s-au felicitat pentru progresele realizate în numeroase domenii.

Cei doi șefi de stat au constatat că dezvoltarea schimburilor comerciale româno-franceze, care se desfășoară pe o bază reciproc avantajoasă, continuă potrivit unor indici de creștere ridicai și se orientează spre un echilibru mai bun, fiind favorizate de către noul acord referitor la schimburile și cooperarea economică încheiat la 9 ianuarie a.c. la București, pentru perioada 1970—1974.

Ei consideră că pentru România și Franța există largi posibilități de a progresa pe căile unei cooperări economice reciproc avantajoase. Au fost obținute deja rezultate substanțiale. Cooperarea româno-franceză, care s-a dezvoltat cu succes în domeniile industriei de automobile, ca și în cele ale electronicii și industriei chimice, ar trebui să-și lărgască cîmpul de acțiune, îndeosebi prin punerea în aplicare de noi formule de cooperare.

Dintre întelegerile convenite, părțile au apreciat ca exemplu de cooperare rodnică producerea în România a autoturismului „Dacia”,

în colaborare cu uzinele „Renault”.

În cursul discuțiilor, părțile au convenit să extindă și să diversifice cooperarea în domeniul industriei de automobile. S-a realizat sau sînt în curs de realizare o serie de întelegeri pentru lărgirea cooperării bilaterale în anumite sectoare, printre care industria mecanică, petrolieră, chimică, precum și în ceea ce privește dezvoltarea cooperării pe terțe piețe.

Cooperarea poate să se dezvolte și pe planul tehnicii agricole, al cercetării și al aplicării energiei nucleare în scopuri pașnice. Cele două guverne încurajează, în acest sens, relațiile stabile între organisme și întreprinderile din cele două țări. Lucrările comisiei mixte guvernamentale de cooperare economică, tehnică și științifică, instituită prin acordul româno-francez din 20 ianuarie 1969, ilustrează în mod limpede hotărîrea autorităților celor două țări de a intensifica cooperarea între România și Franța.

Cei doi șefi de stat au apreciat că schimburile științifice și culturale au cunoscut, de asemenea, în ultimii ani, o sensibilă dezvoltare.

Luînd în considerare legăturile spirituale, cu rădăcini adînci în istorie, afinitățile de limbă și cultură, precum și faptul că intensificarea schimburilor culturale, științifice și umane este o cerință imperativă a contemporaneității, cele două țări au convenit să folosească mai bine cadrul favorabil oferit de acordul cultural în vigoare. Ele se vor strădui să intensifice cit mai mult cu putină acțiunile în direcția cunoașterii valorilor civilizației și culturii celor două națiuni, dezvoltarea contactelor între savanți, scriitori și artiști, între universități, sporirea numărului de burse pentru spe-

cializare, extinderea acordurilor între instituțiile cultural-științifice din cele două țări. În această privință, biblioteca franceză deschisă la București, în 1969, ca și biblioteca română, care urmează să fie deschisă la Paris, vor fi un bun mijloc de asigurare a unei diuzării celor două popoare, contribuind, astfel, la o mai bună înțelegere reciprocă. Cele două țări au subliniat, de asemenea, cu interes dezvoltarea schimburilor artistice româno-franceze, relevată în mod deosebit de organizarea, în prezent, la Paris, a unei mari expoziții consacrate comorilor artei vechi din România.

Pe de altă parte, progresul cooperării științifice a fost constatat de către Comisia mixtă guvernamentală româno-franceză, care a ținut a doua sa sesiune la București, de la 8 la 12 ianuarie a.c. Această cooperare a depășit stadiul contactelor și al studiilor preliminare și se traduce prin acțiuni concrete, atât în domeniul cercetărilor fundamentale cit și în acela al aplicărilor practice. Rezultatele cele mai semnificative au fost înregistrate în domeniile chimiei, fizicii, matematicii și calculului automat, al energiei, al petrolului, precum și al biologiei și al medicinei.

În vederea completării cadrului juridic al raporturilor reciproce pentru a favoriza, în continuare, lărgirea relațiilor româno-franceze în ansamblul lor, părțile au convenit să înceapă negocierile unui Acord de asistență juridică și a unui Acord de navigație maritimă.

Instrumentele de ratificare a convenției consulare între cele două țări au fost schimbate la 16

(Continuare în pag. a IV-a)

TRIBUNA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

EDUCAȚIA ESTETICO-MUZICALĂ A TINERETULUI

Drumul pe care un tânăr îl parcurge de la o primă întâlnire cu universul sonor al muzicii și până la o înțelegere superioară a acesteia nu este și nici n-ar putea fi ușor. Asemenea tuturor formelor de exprimare a gândirii și sensibilității artistice — muzica cere celor ce încearcă să o descopere tainele în primul rând dispoziționalitate, iar apoi un studiu direct sau indirect, minuțios, plin de răbdare și perseverență și neapărat subordonat unui discernământ în alegerea surselor de informație muzicală. Aici, în selecția surselor informative care nu întotdeauna sînt cele mai prețioase sau înțelepturi de „muzicale”, avem de-a face cu principala dificultate a procesului de educație estetică-muzicală a tineretului. Rezolvarea acestei probleme cade mai întâi în sarcina fiecărui tânăr în parte iar apoi în a familiei, a școlii și a tuturor organizațiilor de masă ale tineretului, iar modalitatea constă în „demascarea” acelor destule producții sonore, ce pe nedrept au căpătat numele de muzică, și în atribuirea rolului de conducere a procesului de educație muzicală formațiilor artistice (simfonice, populare sau de muzică ușoară) profesioniștii, ca fiind singurele cu adevărat calificate pentru aceasta.

Instituțiile artistice sibieni, conștiente de rolul lor în cadrul acestui complex educativ și — în final — interesate în formarea publicului de mline întreprind numeroase activități adresate nemijlocit tineretului.

Filarmonica sibiană organizează de peste 10 ani cicluri de concerte educative. Rezultanta acestui efort se materializează astăzi în modificarea structurii publicului prezent în sala de concert. Statistica sondajelor efectuate ne oferă indicii elocvenți la programele ce cuprind cu precădere lucrări clasice și romantice: aproximativ 50 la sută din auditorii au vîrsta sub 30 ani, iar la unele programe numărul lor atinge chiar 75 — 80 la sută. Cifrele consemnate atestă calitatea, valoarea și utilitatea investițiilor spirituale făcute pe linia acestor manifestări și producătorilor tineri. Ingridorător este faptul că în ultimele 2—3 stagii participarea la aceste activități a înregistrat o scădere numerică și un oarecare formalism ce prejudiciază însuși scopul propus.

Procedînd la analiza, bunăoară, a concertelor lecție destinate elevilor din cadrul școlilor de 8 ani, constatăm cu surpriză că ele se desfășoară cu tot mai multă dificultate în pofida unei judicioase organizări inițiale la care au participat direct profesorii de muzică și comandanții unităților de pionieri. A fost elaborată o tematică menită a sprijini efectiv cele predate în școală, precum și modalitățile de stimulare a interesului și aderenței elevilor. Concertele lecție preconizate sub forma a trei cicluri unitare, alcătuite anual din cîte 8 teme, urmăreau ca în final să asigure participanților deprinderi de ascultare și înțelegere în măsură a le permite orientarea în diversitatea și complexitatea formelor și genurilor muzicii culte. Pornindu-se în ciclul primului an de la teme ca: Muzica populară și genurile ei, Creația

populară — Izvor al muzicii culte, Cunoașterea aparatului simfonic etc. urmărea ca în următorii să fie abordate formele principale ale muzicii simfonice: Rapsodia, Uvertura, Concertul, Poemul simfonic, Simfonia, pentru ca în ultimul an să se ajungă la tratarea unor teme complexe: mari compozitori de-a lungul veacurilor (Bach, Mozart, Beethoven), curente ale gândirii muzicale etc. Credem că în acest fel era și este de fapt pe deplin posibilă atingerea cu maximum de eficiență a scopului propus: cel al formării unei reale inițieri muzicale a tineretului școlar. Acest deziderat este însă în bună măsură contracarat pe rețeaua facilătorilor realizatori de o sumă de greutăți, în parte obiective, în parte subiective. Lipsa unei săli adecvate este nelendoielnic un prim factor ce creează serioase dificultăți desfășurării activităților. N-ar fi posibilă oare rezolvarea acestor situații de ordin strict organizatoric prin cedarea sălii teatrului o dată pe lună, duminică dimineață? Sintem conștienți că există modalități de soluționare a propunerii noastre.

Este inexplicabil și am putea spune chiar condamnabilă absența profesorilor de muzică de la majoritatea concertelor lecție. În acest context slabă participare a unor școli, reprezentate adesea doar de 2—3 elevi care, de cele mai multe ori, participă din propria lor inițiativă, este urmare mai mult decît firească. Oare numai elevii școlilor nr. 10, 12 și 15 sînt apti pentru asimilarea unor asemenea noțiuni? Nu! Aici, la aceste școli, copiii se află sub îndrumarea directă a unor dascăli dispuși de a renunța la comoditatea unor clipe de răgaz pentru a fi cu adevărat slujitorii devotați ai profesiei lor.

În ceea ce privește tineretul din licee, filarmonica sibiană fi iese în întîmpinare cu concertele educative săptămînale în cadrul cărora sînt prezentate programe și artiști de prestigiu prin intermediul cărora iau contact direct cu capodopere ale creației muzicale culte, universale și românești. Remarcăm faptul că un important număr de elevi posedă abonamente trimestriale pentru aceste concerte — aproximativ 500 trimestrial — liceul „Gheorghe Lazăr” are cu regularitate un număr de peste 100 elevi abonați. Comparativ ne simțim datori a semnala aici aportul modest al Liceului de muzică, cu altă mai îngrijorător cu cît această instituție are un cuvînt de spus în viața muzicală prezentă și viitoare a Sibiului.

Acțiuni muzical-educative au avut loc și în alte orașe și comune ale județului. Rezultatele au produs satisfacții în centre ca: Agnita, Miercurea Sibiului, Avrig etc., factorii responsabili cu cultura, conducătorii școlilor respective au îmbrățișat această inițiativă, dîndu-i sprijinul necesar. Aici s-a făcut simțit pregnant rolul profesorului de muzică, al animatorului și educatorului ce a înțeles deplin sensul unor asemenea activități. Ne întristează faptul că un oraș mare ca municipiul Medias, cu frumoase tradiții artistice și muzicale, cu un public exigent și sensibil, s-a arătat nereceptiv sub aspectul atragerii tineretului spre muzică cultă. De fiecare dată cînd s-au făcut demersuri în acest sens, au fost găsite tot felul de scuze care

împiedicau organizarea unor concert-educative.

Realizările obținute pe acest tărîm suportă indiscutabile îmbunătățiri. În orașul Sibiu trăiesc, muncește și învață mii de tineri care sînt insuficient alinați spre formele majore ale artei și culturii. Organele culturale ale U.T.C. se limitează, din păcate, la organizarea cu precădere a unor spectacole de muzică ușoară care umplu cu ușurință sălile de spectacol și creează falsa impresie a unei bogate activități estetico-educative. Nu o dată, așise improvizate afîrnă pe porțile din centrul orașului (și, curios, despre ele nu se spune că afectează estetica orașului, în timp ce pentru instituții profesioniștii nu există puncte de afișaj), anunț grupuri de un diletanșism alarmant ce apar într-o postură care nu are nimic comun cu educația tineretului. Nu e nici un eroism cultural a afla un foc care și așa arde cu flăcări prea mari. Mai degrabă ar trebui găsite forme care să transforme manifestările organizate de U.T.C. în factori activi de educație.

Sintem de părere că stadiul actual al acțiunilor muzical-educative trebuie îmbunătățit prin efortul comun al tuturor factorilor ce îndrumă activitatea culturală a tineretului.

DORU CONSTANTINIU
TOMA TOHATI

VIOREL PUSTIANU

Prietenie

Documente inedite

N. IORGA și studenții români din Budapesta

În activitatea desfășurată de Nicolae Iorga în domeniul istoriei — reflectată documentar în numeroase studii și colecții de documente — se includ sute de comunicări în care marile istorice valorifică mărturiile trecutului nostru.

În călătoriile de studii întreprinse în străinătate, cu scopul de a strînge documente despre figurile de domni și cărturari români, uitați în cronici și arhive străine, adesea N. Iorga privește și caută să cunoască pe cei din juru-i, să le comunice ce simte, să-i pună în legătură cu aspirațiile naționale ale poporului român.

O asemenea împrejurare, cînd cercetătorul pasionat de documente devine om de acțiune, se ivese în toamna anului 1901, cînd N. Iorga, plecat să cerceteze arhivele din Budapesta, pentru a descoperi cît mai multe știri despre Mihai Viteazul, se înfăptuiește de două ori în sala hotelului „Saskor” din localitatea cu studenții români din Transilvania, dornici să-l cunoască personal pe

ereditul profesor. În cele două întâlniri, cei 80 de studenți, în starea de apropiere ce s-a creat, înconjoară cu admirație pe ilustrul profesor, care, cum spune studentul I. Lupas, face din „slova zdrănelilor cronici” să se audă „îndemnul primilor noștri descălecați de țară”. În asemenea clipe de însuflețire, N. Iorga evocă cu emoție pagini din lucrarea „Scurta istorie a lui Mihai Viteazul în amintirea celor săvîrșite acum trei sute de ani” — carte populară, parcă scrisă să unească cu gîndul și pe românii transilvăneni, într-un moment cînd se comemorau trei secole de la moartea domnului Mihai.

Manifestările studenților români la aceste întâlniri de rededeptare națională, dar mai ales prezența și cuvintele roșite de N. Iorga, cu acest prilej, n-au scăpat vigilenței autorităților, care-l urmăresc îndeaproape în deplasările sale, semnăindu-le organelor în subordine din principala orașe transilvănene că N. Iorga „va căuta să continue și în alte părți această activitate antistatală”.

În dispozițiile de supraveghere trimise de autoritățile din Budapesta se arată că „N. Iorga — profesor la Universitatea din București — sub pretextul de a face cercetări istorice, în săptămînile trecute a stat la Budapesta, unde în fata studenților români a ținut o conferință despre M. Viteazul, care a murit acum trei sute de ani în urmă și, după cum s-a constatat, cu acest prilej a vorbit despre faptul că domnul Mihai, în 1601, a unificat Ardealul cu Țările Române”, subliniind faptul că „fiecare român trebuie să militeze în această direcție, pentru ca ideile lui M. Viteazul să nu rămîna în domeniul visurilor, ci să se realizeze”.

Îngrijorarea autorităților, consemnată în ordinele trimise, apare cît se poate de edificatoare, cînd se dispune „dacă Iorga va apăre pe teritoriul comitatului Dv., să fie supravegheat activitatea sa, ba mai mult, în cazul unei astfel de activități, să fie îndepărtat din localitate și să se raporteze despre acest fapt”.

Măsurile luate de autorități, n-au fost luate numai din dorința de a preveni activitatea lui N. Iorga, ci urmăreau să curme orice tendință de legătură cu Țara a studenților români transilvăneni.

Urmările acestor legături de strînsă comunitate de aspirații, avute cu N. Iorga, au fost rodnice, în pofida măsurilor luate de autorități într-o perioadă de recrudescență a asupririi regimului dualist austro-ungar, concretizîndu-se la scurt timp prin apariția revistei „Luceafărul”, scoasă de cei care l-au ascultat pe ilustrul profesor, iar la București se vor publica în 1903 sute de documente depistate la Budapesta, despre războaiele și cuceririle lui Mihai Vodă Viteazul și aflate în volumul al XII-lea din colecția Hurmuzachi.

MIRCEA STOIA

* Tribuna nr. 177/1901, p. 700
* Arhivele statului Sibiu, fondul Comitatului Sibiu documente nr. 433, anul 1901.

Giuseppe Ungaretti (1888 — 1970)

A murit la o vîrstă cînd puțin poezii mai supraviețuiesc sclerozății a trăit cu intensitate maximă epocile celor două teribile înțeleștiri mondiale. Avea 82 de ani împliniți și dorise de la Eugenia Jhebeleanu gerovitalul doamnei Aslan pentru a-și salva memoria, ce fusese odinioară formidabilă. Era unul din cei mai bătrîni și mai activi poezii ai omenirii, un posibil laureat al premiului Nobel pentru literatură.

Suflet de poezie maudit în căutarea eternă a unei eliberări de schizofrenia, a adevărului misterios și inocent ce se ascunde în rădăcinile ființei, ale paulelor și ale tăcerii, toscan născut în Alexandria Egiptului în 1888 (12 ani după Marinetti, și el născut tot acolo), a studiat la Paris (unde era și corespondent al ziarului „Popolo d'Italia”), iar în preajma războiului mondial a fost și el printre generoșii agitații ai acțiunii antigermane imperialiste, ca și d'Annunzio etc. Voluntar cu gradul de simplu soldat, a participat la luptă pe pietrosul front carsic, unde a început să scrie versurile esențiale din „Porto sepolto” (Port îngropat, Udine, 1917) sau „L'allegria del naufragio” (Bucuria naufragiilor, Florența, 1919). A încercat, între maestrul crepuscular, simbolist, viitorist, să se redea o poezie fără mijloccilor sau floricele de stil, densă și cerebrală, nudă și severă pînă la expresia minimă. În care ritmurile și formele vechi au devenit inexistente. Toată poezia sa a urmărit concilia și esențialul, căutînd să pătrundă cu insistență în liniile mari ale lucrurilor. El a fost de fapt inițiatorul

cuvîntului cîntărit cu voluptate și avarie, al valorii emotive a expresiei poetice, al ritmului interior eliberat de toate schemele metrice, creatorul între alții alți creatori al definitivelor frageri a versului tradițional în acela cu totul liber al secolului nostru, care ne sugerează mult mai mult decît ne spune.

Poezia sa, de obicei foarte scurtă și concentrată, autentică și tristă, muzicală și leopardiană, l-a făcut seful recunoscut al ermetismului italian.

Postul director al revistei „Gircoli” (Cercuiri), a obținut în 1932 premiul „Il gondoliere”. În 1936 era profesor de literatură italiană modernă la Universitatea d'la Sao Paulo (Brazilia), iar din 1940 la Universitatea din Roma. Alte volume de versuri: „Sentimento del tempo” (Sentimentul timpului, 1933); „Il dolore” (Dureria, 1947); „La terra promessa” (Pămîntul promis, 1950); „Un grido e paesaggi” (Un strigăt și peisaje); „Faccino del vecchio” (Carnetul bătrînelului). „Alte volume conțin eseuri critice, note de călătorie, traduceri din Shakespeare, Luis de Góngora, Racine, Mallarmé.

În poezia despre satul distrus San Martino del Carso — pe Carso mureau soldații uciși chias și de piatra platoului — înima poetului e mai tristă decît satul frus, în Să nu mai strigați, tema fosco-lană a nemuritoarelor „Morminte”, transpusă în drama imediată de după primul război mondial, face ca muritorii nedemni să nu mai tulbure cu pașii lor seninătatea morții pentru patrie.

Să nu mai strigați

Nu mai uidești morții.
Nu mai strigați, să nu strigați,
De vreți să îi mai auziți,
Dacă sperați să nu pieriți.

Au un susur imperceptibil.
Nu fac mai multă larmă
Decît a ierbi crește
Voioasă cînd nu trece omul.

(Non grigate piu, din vol. II dolore, Milano, Mondadori)

San Martino del Carso

Din casele-acestea
N-au mai rămas
decît cîteva
urme de ziduri.

Dintre atîția
Cu care-am corespondat
N-au mai rămas
Nici măcar atîția.

Dar în inima mea
Nu lipsește nici o cruce.

Inima mea
E satul cel mai sfîșiat.

(Din vol. Allegria. Milano, Mondadori)

Prezentare și traduceri de
PIMEN CONSTANTINESCU

George Pușcariu

Semn pe un zîmbet

Se surpă neliniștită pădurea
și poteca are un aer mîhnit.
În pragul inserării
m-oi întoarce acasă, sub satul de stele.
O, cum mă dor tălpile de dorul plecării.
Un șarpe de lumină
aruncat pe grumaz
și apusul legat de un cal
e tot ce cu mine voi lua.
Odihnitorul tău zîmbet
larg cit o lume,
liniștit m-o purta.

Semn pe cel care aude

Aud cum trece ora în talgerul de neguri;
peste mine lumina plutește
ca o mare cu ape răsturnate
și pești sunînd din solzii de argint.
Un tăș de lumină surpat
în durerea nocturnă
taie incendii imense
și arde ora ieșită din minți.
Se-ntorc în pieptul meu păduri,
pe coaste lunecă riuri și turne
și nu știu ce-i zgornit acesta ciudat
și-aceste faustice umbre;
parcă se naște un munte
din vulcanul în care fusese-ngropat.

Aurica Popa

Anii aceștia

Ne contopim cu țara în lumină,
Cu vitejescul salt spre înălțimi —
De-aceia ni-i atît de drag prezentul
Și ochii ni-s atîta de senini.
Și-n limpezirea anilor aceștia
Ne dăltuim frumosul vis străbun —
De-aceia libertatea ne e dragă
Cu tot ce are ea mai sfînt și bun.
Ca un poem ni-i zborul plin spre soare,
În dăruirea largului avînt —
De-aceia frumusețea ne e dragă
Poetizînd-o-n românesc pămînt.
Și prind viața interioară gînduri
Ca mugurii pe un lăstar de soi —
De-aceia ard incandescent spre soare
Profilurile noastre de eroi.

Cînd am ajuns în orașul meu de naștere am găsit o lume schimbă. Deși ziua în amiaza mare, oamenii se presărau rar pe străzi, își aveau mereu grăbit ca pentru treburi, se ștergeau uni de alții salutîndu-se fără nici un chef. Era vreme de război, cu lipsuri și spaimă pe care le purtau în cîrcă și poate le-ar fi stat rău să fie altfel.

Venim să-mi petrec aici un mic concediu și din prima zi îmi încolțise gîndul să plec. Prea era trist, prea bîntuit de pustietate. La căderea nopții casele și grădinite se topeau în beznă și anevoie le mai puteam descurca lucrurile. Puține felinare care stăteau aprinse își îngropau lumina în zăbrăncii camufajului, privind miopane în răsucite de drumuri.

Prididit de oboseala călătoriei cu trenul, m-am retras de cu vreme pentru odihnă. Zăpușcala zilelor de vară se simțea picoloasă în cameră, tîrîitul monoton al greierilor mă trăgea la somn. Din cînd în cînd se azeau pe uliță vînt rășnăstie și înfundate, tropături de boeneci, țigănele prului și fioroase al căror sens îmi apărea confuz.

Mătușă-mea, la care mă găseam în gazdă, mi-a lămurit, tainic: — Sint oameni din vecinătate, care fac cu rîndul de străji. Se schimbă din oră în oră și ne apără de hoți, care profită de întinerie și fac pradăciuni pe la casele tîrgovitelor.

Leoarcă de sudoare, m-am dus la fereastră și am deschis-o larg ca să nu mă sufoc. Mătușă-mea s-a repezit speriată și a închis-o sbiet: — Ce, vrei să te scoli la ziua mori? Să nu faci o gresală ca asta? Cînd ti-o fi somnul mai greu te pomenești cu tîlhar în casă? Și tot atunci, ca un făcut, s-au auzit două pocnituri de armă care m-au cutremurat, convingîndu-mă că măsurile de prevedere erau gîndite și la locul lor.

—Aha, se cheamă că domnul Bucelet, majurul, a făcut rost de gloanțe! Oricum, sintem mai siguri acum!

Părea satisfăcută, ca după un lucru rînduit după gîndul ei.

Cînd s-a retras pentru culcare, m-a atras atenția asupra unei securi pe care mi-o azease la căpătîiul patului, ca s-o am mai la îndemînă.

— Cum simți o mișcare, pui mina pe ea și dai!...

— Așa am să fac... Ehe, cu mine să nu-și facă ei de lucru!

M-am întins pe pat și am încercat să ațipesc de somn. Pe uliță

Femeia, o babă chirchită de spaimă, s-a implicat în răspuns.

— Păi, știu și eu, măică?... Au fost prin podul casei și acum cred că s-au ascuns după stînjelul de lemn din fundul curții.

— Lasă-i pe mine, și nu mai cîntăciți din gîngii!

Vorbam strigat, așa ca să se audă peste tot că au de-a face cu un om care nu se teme de toate fleacurile. Încurajată, probabil, de voinea mea, au început să se adune în juru-mi cetățenii din vecinătate, ajungînd să umple curtea.

Ceata curtezătorilor a venit, care cu ciomege, care cu furci, care cu securi. Și mai toți îmbră-

Lumea a prins din nou curaj și a aprobat cu însuflețire:

— Da, da... Lăsați-l pe nea Mihălaș să-și sloboadă mopsul din lanț... că el este animal și nu știe ce sint așa hoți!

Zisul Mihălaș, măcelar de meserie, a dat drumul cînelui, asmuțîndu-l cu un șuierat prelung, care ne-a înghețat tuturor răsuflările.

Mulțimea i-a urmărit din auz pașii, lătratul de sălbăticiune intensă, pufăitul pe nasul lui cîrn, care adumea urma spre stiva de lemn... Peste puțin timp s-au auzit zgornite de trîntituri infundate, rostogoliri de lemn, un vaiet

— Nu contăca?... s-a răstuit ne-a Mihălașe cu iof... Mopsul meu se poate lupta cu oricîi!

— Al dracului mops, domnule! Să-ți trăiască...

— Mersi... Și dumneavoastră asemenea...

Rămăsesem cu toți încurajați și nu știam ce trebuie să facem...

Nimeni nu avea curajul să se apropie de locul masacrelor, ca să-și dea seama de situație...

— Du-te dumneata, nea Mihălaș, și vezi ce s-a întîmplat?

— Nicidcum... Să se ducă altul, că eu m-am sacrificat și v-am pus mopsul la dispoziție!

— Așa este...

— Sigur că este așa! În drept ar

cați sumar, așa cum ieșiseră din așternuturi...

— Unde sint hoții, babă Tîncă?... După stiva de lemn, măică, a precizat de data asta baba.

Ceata curtezătorilor a apreciat lungul curții și s-a cutremurat de cîntă bernă cuprîndea...

— După stivă? Cine dracu are curajul să se ducă pînă acolo și să-și primejdiască viața?

— Adevărat, cine să aibă curajul de capăt? Te pui cu hoții? Îți dai în cap, și te acită...

Asta era părerea unanimă, pe care începuseră să mi-o însușesc și eu...

Se părea că trebuia va rămîne baltă, cînd prin mijlocul mulțimii s-a văzut înghesuindu-se un om, care părea dispus să-și asume această răspundere.

— Lăsați-mi pe mine, să dau drumul la cîinele meu mops...

NOPTI PE CAMUFLAJ*

— de PAUL CONSTANT —

nu se mai azeau nici tropături, nici vorbă omenească, nici țigăne. ... O noapte cu adevărat provincială, calmă, tăcută, odihnitoare... care n-a durat însă decît puțin timp. De undeva, de pe aproape, glas ascuțit de femeie a sfîșiat liniștea nopții:

— Ajutor!... Ajutor!... Hoții!

Mă așteptam să văd o năvală de oameni care să răspundă disperatului apel, sau măcar al echipei de sacrificiu care făcea de străji.

Dar, nimic... Femeia țipa în pustiu și, probabil, cei care o azeau dirădău zăvorîșii prin case, asemenea mătușii-mi. Față de astfel de bătăie m-am umplut de scribă, și n-am mai stat în cumpănă. Am tras iavăr ușii și m-am repezit, viitor, în uliță... cu secura în mină, gata să fac omor...

— Unde sint hoții, cucoană, să mă scotese cu ei?

— Unde sint hoții, babă Tîncă?... După stiva de lemn, măică, a precizat de data asta baba.

Ceata curtezătorilor a apreciat lungul curții și s-a cutremurat de cîntă bernă cuprîndea...

— După stivă? Cine dracu are curajul să se ducă pînă acolo și să-și primejdiască viața?

— Adevărat, cine să aibă curajul de capăt? Te pui cu hoții? Îți dai în cap, și te acită...

Asta era părerea unanimă, pe care începuseră să mi-o însușesc și eu...

Se părea că trebuia va rămîne baltă, cînd prin mijlocul mulțimii s-a văzut înghesuindu-se un om, care părea dispus să-și asume această răspundere.

— Lăsați-mi pe mine, să dau drumul la cîinele meu mops...

prelung... După care s-a lăsat o liniște de mormînt...

— Să știți că i-a apucat de beregăți, și i-a omorît pe toți!...

— Cîți or fi fost?

— Nu contăca?... s-a răstuit ne-a Mihălașe cu iof... Mopsul meu se poate lupta cu oricîi!

— Al dracului mops, domnule! Să-ți trăiască...

— Mersi... Și dumneavoastră asemenea...

Rămăsesem cu toți încurajați și nu știam ce trebuie să facem...

Nimeni nu avea curajul să se apropie de locul masacrelor, ca să-și dea seama de situație...

— Du-te dumneata, nea Mihălaș, și vezi ce s-a întîmplat?

— Nicidcum... Să se ducă altul, că eu m-am sacrificat și v-am pus mopsul la dispoziție!

— Așa este...

— Sigur că este așa! În drept ar

* Din volumul de schițe umoristice Măști pentru muzeu, în curs de apariție la Editura „Albatros”

Încheierea vizitei președintelui Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU, în Franța

(Urmare din pag. 1)

te a dezvoltare și mai puternică. Urez poporului francez multă fericire și pace*.

La întrebarea pusă de un ziarist dacă președintele român apreciază că între politica generalului de Gaulle și cea a președintelui Pompidou există o continuitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a răspuns: „Da, există o continuitate. Așa cum există o continuitate în dezvoltarea relațiilor dintre Franța și România.

Sint deosebit de înclinat că între noi se dezvoltă relațiile de prietenie*.

În bogata cronică a raporturilor româno-franceze de seculară tradiție, vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Franța, prima vizită oficială a unui șef de stat român în această țară, constituie o nouă și remarcabilă etapă în dezvoltarea prieteniei româno-franceze, un exemplu de cooperare fructuoasă între toate statele, indiferent de regimul lor social, o contribuție însemnată la o-

pera de edificare a păcii și securității popoarelor.

Manifestările de caldă simpatie, stimă și cordialitate cu care seful statului român a fost întâmpinat pe întreg parcursul vizitei sale în Franța, primirea deosebit de caldă făcută atât de oficialități, cât și de populație confirmă prestigiul și prețuirea de care se bucură personalitatea președintelui nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, politica României socialiste consacrată telurilor celor mai nobile ale umanității — pacea, progresul, securitatea tuturor națiunilor lumii.

Înapoierea în Capitală

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, s-au însoțit vineri seara în Capitală, după vizita oficială făcută în Franța, la invitația președintelui Republicii Franceze, Georges Pompidou.

Președintele Consiliului de Stat a fost însoțit de tovarășii Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Gheorghe Cioară, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, de consilieri și experți.

La ora 19 avionul prezidențial a aterizat pe aeroportul Băneasa. Pentru a-și saluta pe președintele Consiliului de Stat, la aeroport au venit tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazecas, Petre Lupu, Manea

Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Miron Constantinescu, Mihai Dălea, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilinet, Ion Stănescu, precum și soțiile conducătorilor de partid și de stat, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, ai Consiliului de Miniștri, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești.

Au fost prezenți Bernard Dejean de la Batie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței la București, membri ai ambasadei franceze, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în România și alți membri ai corpului diplomatic.

Mii și mii de bucureșteni, veniți la aeroport, au făcut șefului statului o entuziastă manifestare de dragoste, stimă și înaltă prețuire.

Avionul prezidențial a oprit în fața saloanelor oficiale. Din mulțime răsună puternice aclamații. Se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.”, „Ceaușescu — P.C.R.”. Conducătorii de partid și de stat ve-

niți în întâmpinare se apropie de scara avionului și salută cu multă căldură pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pionieri români și copii ai membrilor ambasadei franceze oferă președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu și soției sale, Elena Ceaușescu, buchete de flori.

În atmosfera de puternic entuziasm, în ovațiile și uralele ce nu conțesc, tovarășul Nicolae Ceaușescu se îndreaptă spre mii de cetățeni ai Capitalei veniți să-l întâmpine, răspunde aclamațiilor, strânge prietenește minile multora dintre ei. În tot acest timp, răsună necontenit aplauzele, ovațiile mulțimii. Cetățenii Capitalei își exprimă astfel satisfacția pentru rezultatele fructuoase ale vizitei făcute în Franța de șeful statului român, pentru contribuția pe care tovarășul Ceaușescu o aduce personal la dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre poporul nostru și toate popoarele lumii, la instaurarea unui climat de pace și înțelegere internațională.

(Agerpres)

Declarația româno-franceză

(Urmare din pag. 1)

lunie 1970. Sint în curs convorbiri în vederea semnării, în curând, a unui Acord de cooperare în domeniul turismului.

Cele două părți au constatat cu satisfacție că guvernele român și francez au dezvoltat în ultimii ani practica consultărilor între miniștri și în final funcționari ai celor două state cu privire la problemele internaționale de interes comun. Ele s-au declarat de acord asupra utilității unor astfel de consultări și au convenit să le dezvolte și să le aprofundeze în viitor.

*

Cel doi șefi de stat au expus ideile esențiale pe care se bazează politica guvernelor lor. Ei au constatat cu satisfacție apropierea punctelor lor de vedere în legătură cu o serie de probleme internaționale majore. Cele două țări au ca scop dezvoltarea de relații pașnice și de raporturi de cooperare între toate națiunile, indiferent de ideologia și regimurile lor.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Georges Pompidou au examinat în acest spirit problemele europene. În scopul eliminării principalelor cauze de litigii și de tensiune este necesar să fie recunoscute și satisfăcute preocupările legitime ale tuturor statelor în ceea ce privește securitatea lor. La capătul acestui proces, politica blocurilor va trebui să facă loc unei organizări de securitate, reclamând un sistem de angajamente și măsuri concrete, care să excludă folosirea forței și să asigure dezvoltarea pașnică a statelor europene într-un climat de destindere, înțelegere și cooperare. Constatând că instaurarea unei asemenea stări de lucruri nu poate fi decit rezultatul unei evoluții progresive, cele două părți consideră că toate statele europene trebuie să depună eforturi în perioada actuală pentru a crea condiții susceptibile de a o favoriza. Prima din aceste condiții este respectarea principiilor independenței, suveranității, egalității, neamestecului în afacerile interne, integrității teritoriale și a colaborării reciproc-avantajoase, care trebuie să stea la baza relațiilor dintre țări, indiferent de regimul lor social. Orice știrire adusă acestor principii este de natură să genereze tensiune sau să creeze divergențe cu grave consecințe pentru pacea și cooperarea între popoare.

Cele două părți consideră, pe de altă parte, că diversele convorbiri care au loc în prezent asupra ma-

riilor probleme europene, nerezolvate încă, au o semnificație importantă. Ele sint convise că succesul acestor convorbiri ar trebui să permită nu numai normalizarea și ameliorarea raporturilor dintre țările care iau parte la acestea, dar să exercite și o influență asupra relațiilor existente între toate statele europene și să marcheze un progres spre stabilirea încrederei și a securității în întreaga Europă.

Cei doi șefi de stat consideră că această evoluție, răspunzând dorințelor comune, ar fi facilitată de întrunirea unei Conferințe europene, care să ia măsuri proprii, de natură să asigure în mod efectiv securitatea fiecărui stat european și să dezvolte între ele schimburile și cooperarea economică, culturală, științifică și tehnică. Obiectivul însuși al acestei conferințe trebuie deci să conste în a substitui unei confruntări a blocurilor apropierea statelor.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Georges Pompidou au fost de acord că România și Franța, datorită trecutului și interesului care le leagă una de cealaltă, pentru progresul securității europene, au un rol important de jucat în această evoluție. În același timp, ei au subliniat că edificarea securității europene trebuie să fie opera tuturor statelor interesate, fiecare țară avind drepturi și responsabilități egale în ceea ce privește realizarea acestui obiectiv. Ei s-au felicitat pentru contactele temeinice care au avut de la loc în trecut între cele două guverne în problemele cooperării și securității în Europa și s-au declarat de acord pentru menținerea și dezvoltarea consultărilor între ei în această privință, ca și cu alte state interesate.

Convorbirile s-au referit, de asemenea, la situația din Indochina. Cei doi șefi de stat au constatat cu o profundă îngrijorare că aceasta nu înțelegează a se agrava, pe măsură ce se extinde intervenția străină. Ei s-au pronunțat pentru încetarea cit mai curind posibil a războiului din Vietnam și, în general, pentru reglementarea pașnică a conflictului din Indochina, pe baza acordurilor de la Geneva, astfel ca popoarele din această regiune a lumii să poată dispune liber de soarta lor.

Cei doi șefi de stat au examinat situația din Orientul Mijlociu. Ei au exprimat aceeași neliniște în fața tensiunii crescînde și a înmulțirii actelor de ostilitate în această regiune. Ei consideră că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967

constituie condiția esențială a soluționării crizei în Orientul Mijlociu.

Cele două părți apreciază că pacea în această regiune trebuie să aibă la bază retragerea trupelor Israelului din toate teritoriile arabe ocupate, recunoașterea și respectarea dreptului la existență, independență și integritate teritorială al tuturor statelor, rezolvarea problemelor și a securității în întreaga Europă.

Cele două părți au subliniat importanța rolului care revine Organizației Națiunilor Unite în menținerea păcii și securității internaționale și s-au declarat favorabile întăririi acestei organizații, pe baza universalității ei și a respectării principiilor Cartei.

Cei doi șefi de stat au subliniat importanța pe care o acordă realizării unor progrese substanțiale în domeniul dezarmării, în primul rînd al celei nucleare, pe baza unui control adecvat. Un progres în această direcție ar avea o influență considerabilă pentru îmbunătățirea climatului internațional.

Cei doi șefi de stat au exprimat satisfacția lor pentru rezultatele acestei vizite, care, ca și vizita generalului Charles de Gaulle în România, constituie o nouă și remarcabilă etapă în dezvoltarea prieteniei seculare româno-franceze, precum și un exemplu de cooperare fructuoasă între toate statele, indiferent de regimurile lor sociale.

Ei și-au exprimat convingerea că extinderea continuă a relațiilor strînse între România și Franța răspunde în egală măsură intereselor celor două state, sentimentelor profunde de prietenie ale popoarelor român și francez și unei îndelungate tradiții istorice.

Cele două guverne sint hotărâte să depună eforturi în scopul dezvoltării continue a schimburilor între cele două țări și întăririi cooperării lor în toate domeniile.

Cei doi președinți s-au pronunțat în favoarea continuării contactelor între oamenii de stat ai celor două țări pentru ca legăturile dintre ele să se dezvolte și mai mult în interesul cooperării și al păcii în Europa și în lume.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, au invitat pe președintele Republicii Franceze, Georges Pompidou, și doamna Claude Pompidou să facă o vizită oficială în Republica Socialistă România. Invitația a fost acceptată cu plăcere, data urmînd a fi stabilită ulterior, pe cale diplomatică.

actualitatea internațională

Parisul văzut de pe terasa turnului Eiffel

Rezultatele alegerilor generale din ANGLIA

- Înfrîngerea laburiștilor în acest scrutin
- Demisia premierului Wilson

Londra 19 (Agerpres). — Cu excepția a patru circumscripții, rezultatele alegerilor generale din Marea Britanie sint acum cunoscute. Partidul conservator, condus de Edward Heath, a câștigat bătaia electorală, dispunînd deja de 330 mandate în viitoarea Cameră a Comunelor, față de numai 287 mandate ale laburiștilor. Aceste rezultate au răsturnat pronosticurile observatorilor politici și a majorității sondajelor de opinie.

La Londra se apreciază că principala cauză a marilor pierderi suferite de laburiști o constituie abținerea masivă a adepților lor de la votare. Ziarul „Guardian” relevă că participarea la vot în alegerile de joi a fost cea mai scăzută din anul 1918, ceea ce a constituit un sprijin acordat candidaților conservatori. În general, se apreciază că alegătorii britanici au fost nemulțumiți de anumite aspecte ale politicii interne promovate de guvernul laburist și, în primul rînd, de măsurile de austeritate.

În cursul zilei de vineri, premierul laburist, Harold Wilson, și-a

prezentat demisia reginei Elisabeta a II-a, ca urmare a înfrîngerii suferite în alegeri de partidul său. În aceeași zi, regina Elisabeta a II-a l-a însărcinat pe liderul conservator, Edward Heath cu formarea noului guvern. Acesta din urmă a acceptat sarcina de a începe consultările pentru alcătuirea viitorului guvern al Marii Britanii.

Semnificația comunicatului comun sovieto-suedez

Moscova 19 (Agerpres). — În comunicatul dat publicității la încheierea vizitei în U.R.S.S. a primului ministru al Suediei, Olof Palme, se subliniază că relațiile dintre cele două țări evoluează în mod favorabil în spiritul bunei vecinătăți. Se deschid noi posibilități pentru dezvoltarea comerțului, colaborării tehnico-științifice, culturii, sportului și turismului. Cele două părți au declarat că sint interesate să coopereze la înfăptuirea unor proiecte economice. S-a convenit asupra deschiderii unui consulat sovietic la Göteborg și,

în cazul aprobării parlamentului suedez, a unui consulat suedez la Leningrad.

În cadrul convorbirilor s-a acordat o deosebită atenție asigurării securității pe continentul european, cele două părți luîndu-și angajamentul să continue consultările cu părțile interesate, pentru asigurarea succesului unei conferințe generale europene în această problemă.

Alexei Kosighin a acceptat invitația de a face o vizită oficială la Stockholm.

tuni și cicloane. De asemenea, ei au semnalat incendii în păduri, furtuni de nisip și pe mare.

Într-o anumită zonă de pe suprafața Oceanului Indian s-a realizat un experiment unic: fotografierea simultană a formațiunilor de nori de la bordul navei „Soiuz-9”, de pe vasul de cercetări științifice „Akademik Siršov” și de pe satelitul meteorologic „Meteor”.

Un loc important a revenit cercărilor medicale și biologice destinate să studieze influența factorilor zborului cosmic de lungă durată asupra organismului uman.

Comitetul Central al P.C.U.S., Preziul Sovietului Suprem și Consiliul de Miniștri ale U.R.S.S. i-au felicitat pe Andrian Nikolaev și Vitali Sevastianov pentru îndeplinirea sarcinii lor oficiale și de mare răspundere și pentru încheierea cu succes a zborului cosmic.

Zborul cosmic de durată al navei „Soiuz-9” s-a încheiat cu succes

Moscova 19. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: După cum s-a anunțat, nava spațială sovietică „Soiuz-9” avînd la bord pe cosmonauții Andrian Nikolaev și Vitali Sevastianov, a aterizat vineri cu mare precizie, într-o zonă de pe teritoriul Uniunii Sovietice dinaintea stabilită. În timpul celor 18 zile de zbor, programul de experimente tehnico-științifice și medicale a fost îndeplinit în întregime. Este pentru prima dată cînd se realizează un experiment de asemenea durată — echipajul s-a aflat în zborul orbital timp de 424 de ore — cu participarea activă a omului în condițiile imponderabilității.

Numeroasele cercetări tehnico-științifice, observațiile și experiențele efectuate au avut drept obiectiv studierea în continuare a spațiului circumterestru și determinarea posibilităților de folosire a a-

paratelor cosmice orbitale în vederea satisfacerii intereselor a numeroase ramuri ale economiei naționale.

În timpul zborului s-au făcut observații și s-au fotografiat diferite puncte de pe suprafața terestră care prezintă anumite caracteristici geologice. Au fost fotografiate partea europeană a Uniunii Sovietice, Kazahstanul și Siberia occidentală. Concomitent cu experimentul realizat în spațiul cosmic s-au făcut fotografii de pe avioane de cercetare geologică.

Cosmonauții au observat și fotografiat diverse faze ale răsăritului și apusului Soarelui și Lunii, formațiunile de nori, învelișul de zăpadă de pe Pămînt, diferite fenomene atmosferice, cu scopul de a folosi datele obținute pentru prognoze operative și de perspectivă ale condițiilor meteorologice. Astfel, cosmonauții au comunicat de cîteva ori că au observat fur-

nat, în total, 4 500 franci elvețieni.

Adolphe Barras din Zürich a oferit al cincilea ajutor constînd în 1 700 becuri pentru iluminat, 3 000 kg tapet și obiecte de îmbrăcăminte.

Din Belgia au mai anunțat donații firmele „Belgomazut” — 10 000 franci belgieni, „S. A. Bosimpex N. V.” și „Chemie Metal” — cîte 5 000 franci fiecare.

Firma austriacă „Knorr” a anunțat o donație de 2 000 kg pomii și diverse conserve. O altă firmă austriacă — „Alcheln” — a contribuit la fondul de ajutorare cu 10 000 șilingi.

Noi firme din R.F. a Germaniei au făcut diverse donații pentru ajutorarea zonelor calamitate din țara noastră: „Rowa Wagner” — medicamente în valoare de 28 000 mărci, „Pfanter” — 10 000 mărci, „Klingenberg” și

• PREMIERUL SOVIETIC ALEXEI KOSIGHIN l-a primit vineri la Kremlin pe secretarul general al O.N.U., U. Thant. În cursul convorbirii au fost abordate probleme actuale ale situației internaționale și unele aspecte ale activității O.N.U., anunță agenția TASS.

• ADUNAREA NAȚIONALĂ FRANCEZĂ a adoptat opțiunile celui de-al VI-lea plan de dezvoltare economică a Franței pe perioada 1971—1975. După cum se știe, acest plan prevede, printre altele, o creștere a producției interne cu 6 la sută pe an și o majorare anuală a investițiilor productive cu 6,5 pînă la 7,4 la sută. Opțiunile celui de-al VI-lea plan urmează să fie dezbătute și în Senat.

• CUNOSCUTA STĂTUȚE AMERICANĂ, Miami, este de cîteva zile scena unor puternice tulburări rasiale, care au cuprins și localitățile învecinate. În timpul ciocnirilor dintre poliție și grupuri ale populației de culoare peste 30 de persoane au fost rănite, iar alte 50 arestate.

COORDONATE UNIVERSALE

• BUNDESTAGUL VEST-GERMAN a adoptat joi proiectul de lege guvernamental prin care tinerii obțin dreptul de a participa la vot de la vîrsta de 18 ani, în loc de 21. Concomitent, a fost redusă de la 23 la 21 ani vîrsta de care cetățenii R.F. a Germaniei pot fi aleși în organele legislative.

• PARLAMENTUL UGANDEI a hotărît prelungirea stării excepționale în această țară pe o nouă perioadă de alte șase luni. Starea excepțională a fost declarată în Uganda în decembrie 1969 după atentatul eșuat la viața președintelui țării, Milton Obote.

• UN TREN RAPID A DERAPAT JOI în apropierea localității suedez Göteborg, majoritatea va joanelor răsturnîndu-se de-a lungul terasamentului. Accidentul, în care și-au pierdut viața două persoane, iar alte 42 au fost rănite, pare să fi fost provocat de deformarea șinelor din cauza căldurii neobișnuite, la 43 de grade Celsius, care a cuprins respectiva regiune în ultimele zile.

• VINERI S-A DESFAȘURAT LA VIENA cea de-a 18-a sesiunea a convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice. Sesiunea, care s-a desfășurat la Ambasada Statelor Unite, a durat 140 de minute, fiind cea mai lungă dintre toate sesiunile de pînă acum.

Viitoarea reuniune va avea loc la 23 iunie la sediul Ambasadei sovietice din capitala Austriei.

• O SITUAȚIE INCORDATĂ DOMNEȘTE ÎN SAHARA SPANIOLĂ, unde populația a organizat o puternică demonstrație împotriva autorităților colonialiste. Trupele au deschis focul asupra demonstranților, ucigînd 10 dintre aceștia și rîndind mulți alții.

• ZIARELE IUGOSLAVE AU PUBLICAT o declarație a purtătorului de cuvînt al Secretariatului de Stat pentru Afacerile Externe al R.S.F. Iugoslaviei, privind relațiile dintre Iugoslavia și Albania. El a subliniat că guvernul iugoslav depune eforturi permanente în direcția normalizării continue a acestor relații, fiind convins că ele corespund intereselor popoarelor celor două țări vecine. Rezultatele de pînă acum, a spus el, deși sint încă limitate, arată posibilitățile care există în direcția dezvoltării permanente a colaborării bilaterale, a menționat purtătorul de cuvînt.

Noi ajutoare din străinătate

Din inițiativa unor funcționari ai O.N.U. a luat ființă un „Comitet al Secretariatului Națiunilor Unite pentru ajutorarea victimelor inundațiilor din România”, ai cărui copreședinți sint Jose Roiz Bennet și S. O. Adebo, adjuncți ai secretarului general al O.N.U. Comitetul a invitat membrii Secretariatului să contribuie la fondul de ajutorare a zonelor lovite de calamitate din țara noastră.

Colectivul ambasadei Indiei la Pekin a donat 500 yuani.

Colonia și parohia română din Viena au mai donat 1 750 kg de îmbrăcăminte.

Conducerea bisericii adventiste din Varșovia a contribuit la fondul de ajutorare cu 5 000 zloti și cu obiecte de îmbrăcăminte în greutate de circa 300 kg.

Asociația studenților din Zürich a comunicat că va expedia două lăzi cu obiecte de îmbrăcăminte, pentru o școală din Satu Mare.

Firmele elvețiene „Schweizerische Isolawerke”, „Boillat” și „General Radio Company” au do-

„Merkel” cîte 5 000 mărci, „Messergriesheim” și „Zahradfabrik Friedrichshafen” — cîte 2 000 mărci, „Malmedic” — 1 000 mărci, „Volkswagen” — o autoutilitară sanitară.

Au mai anunțat donații firmele indiene: „Kedamath Kamgopol-Kodarnat” — 2 100 rupii, „Putko”, „Marvo” și „Singh Brothers Mica Corp. Giridih” — cîte 1 000 rupii fiecare, „Achiruram Kalkhok Co.” — 501 rupii, „Shri Durga Mica” — 300 rupii și Sajjan Kumar Bagaria, partener la firma „Bros Giridih” — 500 rupii.

Societatea pe acțiuni „Ducati Elettrotecnica” din Italia a donat 500 000 lire italiene.

Lucrătorii companiei „Fuji Electric” din Japonia au donat 2 500 yen.

Firmele „Vernon S.A. Panama” și „Dachia Trading Co.” din S.U.A., au donat, în total, 1 200 dolari.

Industriașul Dornier și medicul Georg Maurer din R.F. a Germaniei au donat, în total 1 700 mărci (Agerpres)